Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Niende Udvidede Afdeling)

11. december 2024*

»Regler for institutionerne – aftale indgået mellem Rådet og fagforeninger eller faglige sammenslutninger om anvendelse af vedtægtens artikel 10c – procedure for kontrol af kriterierne for fagforeningernes eller de faglige sammenslutningers anerkendelse og repræsentativitet – skrivelse, hvorved der underrettes om resultaterne af kontrolproceduren – begrundelsespligt – princippet om god forvaltningsskik – princippet om opfyldelse i god tro – organisationsfrihed«

I sag T-179/23,

Section Conseil de la Fédération de la fonction publique européenne (FFPE section Conseil), Bruxelles (Belgien), ved advokaterne A. Champetier og S. Rodrigues,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved M. Bauer og I. Demoulin, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

RETTEN (Niende Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, S. Papasavvas, og dommerne L. Truchot (refererende dommer), H. Kanninen, M. Sampol Pucurull og T. Tóth,

justitssekretær: fuldmægtig L. Ramette,

under henvisning til kendelse af 9. juni 2023, FFPE section Conseil mod Rådet (T-179/23 R, ikke trykt i Sml., EU:T:2023:328),

på grundlag af den skriftlige forhandling og

efter retsmødet den 12. juli 2024

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Dom

1 Sagsøgeren, Section Conseil de la Fédération de la fonction publique européenne (FFPE section Conseil), har med sit søgsmål nedlagt påstand om for det første annullation i henhold til artikel 263 TEUF af Rådet for Den Europæiske Unions skrivelse af 3. april 2023 om resultatet af den anden kontrolprocedure vedrørende sagsøgeren, for så vidt som de rettigheder, som sagsøgeren var blevet tildelt som repræsentativ fagforening eller faglig sammenslutning (herefter »faglig organisation«), herved blev suspenderet (herefter »den anfægtede afgørelse«), og for det andet erstatning i henhold til artikel 268 TEUF for den ikkeøkonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge heraf.

I. Tvistens baggrund

2 Artikel 10c i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) bestemmer, at »[h]ver institution kan indgå aftaler om sit personale med dens repræsentative [faglige organisationer]. Sådanne aftaler må ikke medføre ændringer af vedtægten eller nogen budgetmæssige forpligtelser, ligesom de ikke må påvirke arbejdsgangen i den pågældende institution. De repræsentative [faglige organisationer], som undertegner sådanne aftaler, er i udøvelsen af deres virke i hver institution underlagt Personaleudvalgets vedtægtsmæssige beføjelser«.

3 Med henblik på anvendelsen af denne bestemmelse undertegnede Rådet og flere faglige organisationer i Rådets Generalsekretariat (GSR), herunder sagsøgeren, den 28. marts 2006 i Bruxelles (Belgien) et dokument med titlen »Aftale indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og fagforeningerne og de faglige sammenslutninger for personalet i Rådets Generalsekretariat« med henblik på fastsættelse af kriterierne for Rådets faglige organisationers anerkendelse og repræsentativitet (herefter »aftalen«).

4 For det første fastsætter aftalens artikel 2 om anerkendelse af de faglige organisationer princippet om officiel anerkendelse af de faglige organisationer for GSR's personale. Aftalens artikel 2, stk. 2, litra f), præciserer således, at de faglige organisationer, der fører bevis for, at de i GSR har mindst 60 medlemmer, der har status som vælgere og er valgbare ved valg til Personaleudvalget, og som er ajour med betalingen af kontingent til deres faglige organisation (herefter »tærsklen for anerkendelse«), anerkendes.

5 I henhold til aftalens artikel 13 skal anerkendte faglige organisationer have mulighed for at anvende GSR's oversættelses-, reproduktions-, formidlings- og kommunikationsmidler, herunder en »hjemmeside« på GSR's intranetsted, at afholde møder uden for arbejdstiden i GSR's lokaler, at råde over et standardkontor, som deles med de andre anerkendte faglige organisationer, og at give deres ledere eller delegerede tjenestefrihed i op til fire dage om året, så de kan deltage i forsamlinger eller fagforeningskongresser uden for GSR, samt uddannelsesorlov til fagforeningsuddannelse på samme måde som til erhvervsuddannelse.

6 For det andet bestemmer aftalens artikel 4, stk. 1, om de faglige organisationers repræsentativitet, at Rådet anerkender de anerkendte faglige organisationer som repræsentative i GSR, for så vidt som de i denne institution har mindst 300 medlemmer, der har status som vælgere og er valgbare ved valg til Personaleudvalget, og som er ajour med betalingen af kontingent til deres faglige

organisation, heriblandt højst 50 medlemmer, som er tidligere tjenestemænd eller øvrige ansatte i GSR, der oppebærer fællesskabspension og er medlem af en faglig organisation (herefter »tærsklen for repræsentativitet«).

7 Ifølge et dokument, der er knyttet til aftalen som bilag, og som har titlen »Nærmere bestemmelser om tilrådighedsstillelse af ressourcer for de repræsentative faglige organisationer, jf. aftalens artikel 4« (herefter »bilaget«), har GSR's repræsentative faglige organisationer ret til midlertidig tilrådighedsstillelse af personale, sekretariatsstøtte, fuldt udstyrede kontorer og mobiltelefoner til hver ansat, der stilles til rådighed på fuld tid, samt kollektiv adgang til et multifunktionelt lokale på 27 m^2.

8 Endvidere bestemmer aftalens artikel 5, stk. 1, om kontrol af visse kriterier for de faglige organisationers anerkendelse og repræsentativitet, at antallet af medlemmer af de faglige organisationer, der har undertegnet aftalen (herefter »de deltagende faglige organisationer«), meddeles ved en erklæring på tro og love fra formanden for hver af disse faglige organisationer til et uafhængigt organ, der er valgt efter fælles overenskomst, med angivelse af, hvor mange af disse medlemmer der er tjenestemænd eller øvrige ansatte i GSR, og hvor mange der er tidligere tjenestemænd eller øvrige ansatte i GSR og oppebærer fællesskabspension.

9 Denne bestemmelse præciserer ligeledes, at det uafhængige organ, der er nævnt i præmis 8 ovenfor, bl.a. skal kontrollere, om de deltagende faglige organisationer når tærsklerne for anerkendelse og repræsentativitet, og fastlægge de enkelte repræsentative faglige organisationers relative vægt (herefter »kontrolproceduren«). Efter denne kontrolprocedure skal det nævnte organ underrette de berørte faglige organisationer og ansættelsesmyndigheden om resultatet af sine konstateringer uden dog at videregive nogen af de oplysninger, der er indhentet i forbindelse med denne procedure.

10 Endelig bestemmes det i aftalens artikel 5, stk. 3, første afsnit, at den erklæring på tro og love, der er nævnt i præmis 8 ovenfor, og kontrolproceduren udføres hvert tredje år, og hver gang en ny faglig organisation indgiver en ansøgning om tiltrædelse af aftalen.

11 Ved skrivelse af 29. marts 2022 underrettede GSR's Generaldirektorat for »Organisatorisk Udvikling og Organisatoriske Tjenester« de deltagende faglige organisationer om, at der skulle gennemføres af en kontrolprocedure i henhold til aftalens artikel 5.

12 Den 3. og den 17. maj 2022 afholdt GSR møder med de deltagende faglige organisationer, hvorunder det forelagde dem det udkast til opgavebeskrivelse, som skulle sendes til det uafhængige organ, der er nævnt i aftalens artikel 5 (herefter »den første opgavebeskrivelse«). Under disse møder udtrykte repræsentanterne for de tre deltagende faglige organisationer et ønske om, at den referencedato, som nævnte organ skulle tage i betragtning ved udarbejdelsen af listerne over deres medlemmer (herefter »den første referencedato«), blev fastsat til den 31. juli 2022.

13 Den 17. juni 2022 meddelte GSR i det væsentlige de deltagende faglige organisationer, at en foged i Bruxelles (herefter »fogeden«) havde accepteret at gennemføre kontrolproceduren, og at den første referencedato var fastsat til den 31. maj 2022.

14 I løbet af september 2022 gennemgik fogeden i forbindelse med den kontrolprocedure, der er nævnt i præmis 13 ovenfor (herefter »den første kontrolprocedure«), de oplysninger, som de deltagende faglige organisationer havde fremsendt, med henblik på at vurdere, om de nåede tærsklerne for anerkendelse og repræsentativitet.

15 Den 20. oktober 2022 udfærdigede fogeden en rapport, hvoraf det fremgik, at sagsøgeren pr. 31. maj 2022 ikke nåede tærsklen for anerkendelse og dermed heller ikke tærsklen for repræsentativitet (herefter »den første rapport«).

16 Ved skrivelse af 24. november 2022 (herefter »skrivelsen af 24. november 2022«) tog Rådets generalsekretær bl.a. til efterretning, at sagsøgeren ikke opfyldte kriterierne i aftalens artikel 2, stk. 2, litra f), og artikel 4, stk. 1, og opfordrede sagsøgeren til at sikre opfyldelse af disse kriterier inden for en frist på tre måneder i overensstemmelse med proceduren i aftalens artikel 6, stk. 1, første afsnit.

17 Den 30. november 2022 udsendte GSR på sit intranet en meddelelse om, at sagsøgeren i modsætning til de to andre deltagende faglige organisationer ikke længere nåede de tærskler for anerkendelse og repræsentativitet, der var fastsat i aftalen, og at sagsøgeren havde tre måneder til at afhjælpe denne situation.

18 Den 16. januar 2023 sendte GSR sagsøgeren et nyt udkast til opgavebeskrivelse, der skulle sendes til fogeden med henblik på en ny kontrol af sagsøgerens situation med hensyn til tærsklerne for anerkendelse og repræsentativitet (herefter »den anden kontrolprocedure«).

19 Den 19. januar 2023 deltog GSR og sagsøgeren i et møde, hvorunder sagsøgeren for det første anmodede om, at fogeden i forbindelse med den anden kontrolprocedure udarbejdede listen over sagsøgerens medlemmer ud fra en referencedato (herefter »den anden referencedato«) efter den 17. april 2023, og GSR for det andet anførte, at denne anden referencedato ifølge dets fortolkning af aftalen skulle fastsættes til den 28. februar 2023, med den begrundelse, at denne dato svarede til udløbet af den frist på tre måneder, der var blevet udløst ved skrivelsen af 24. november 2022.

20 I løbet af marts 2023 gennemgik fogeden i forbindelse med den anden kontrolprocedure de oplysninger, som sagsøgeren havde fremsendt.

21 Den 28. marts 2023 tilstillede fogeden sagsøgeren en anden rapport dateret den 27. marts 2023, hvoraf det fremgik, at sagsøgeren, henset til de officielle lister over tjenestemænd og øvrige ansatte samt tidligere tjenestemænd og øvrige ansatte opgjort henholdsvis den 28. februar og den 1. marts 2023, opfyldte betingelserne for anerkendelse i henhold til aftalen, herunder kriteriet i aftalens artikel 2, stk. 2, litra f), men ikke nåede den tærskel for repræsentativitet, der var fastsat i aftalens artikel 4, stk. 1 (herefter »den anden rapport«).

22 Ved den anfægtede afgørelse underrettede GSR sagsøgeren om suspensionen af de rettigheder, som sagsøgeren i henhold til aftalens artikel 14 havde som repræsentativ faglig organisation. I øvrigt underrettede GSR sagsøgeren om, at denne som anerkendt faglig organisation fortsat kunne benytte de ressourcer, der var fastsat i aftalens artikel 13.

II. Parternes påstande

23 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede afgørelse annulleres.

– Rådet tilpligtes at betale en symbolsk erstatning på én EUR for den angiveligt lidte ikkeøkonomiske skade.

– Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

24 Rådet har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

III. Retlige bemærkninger

A. Annullationspåstanden

25 Til støtte for annullationspåstanden har sagsøgeren i det væsentlige fremsat tre anbringender, hvoraf det første vedrører en tilsidesættelse af aftalens artikel 5 og uregelmæssigheder i forbindelse med den første kontrolprocedure, det andet vedrører en tilsidesættelse af den ånd af loyalt samarbejde, som aftalen er udtryk for, af princippet om god forvaltningsskik, af proportionalitetsprincippet og af princippet om opfyldelse af aftaler i god tro, og det tredje vedrører en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til organisationsfrihed.

26 Som svar på en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse har sagsøgeren desuden i det væsentlige fremsat et fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er utilstrækkeligt begrundet.

27 Da det fremgår af fast retspraksis, at en manglende eller utilstrækkelig begrundelse falder ind under begrebet væsentlige formelle mangler som omhandlet i artikel 263 TEUF og udgør et anbringende om grundlæggende retsprincipper, som Unionens retsinstanser i givet fald skal tage stilling til ex officio (jf. dom af 12.7.2023, Eurecna mod Kommissionen, T-377/21, EU:T:2023:398, præmis 18 og den deri nævnte retspraksis), finder Retten det, henset til de særlige omstændigheder i den foreliggende sag, hensigtsmæssigt at tage stilling til det fjerde anbringende, inden den successivt behandler de tre andre anbringender, som sagsøgeren har fremsat.

1. Det fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er utilstrækkeligt begrundet

28 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at eftersom den anfægtede afgørelses gyldighed er betinget af, at tærsklen for repræsentativitet ikke var overholdt, burde den anden rapport klart have nævnt det præcise antal medlemmer, som fogeden havde lagt til grund for den konklusion, at sagsøgeren ikke nåede denne tærskel. Sagsøgeren kan således ikke få kendskab til grundene til,

at den faglige organisation ikke når denne tærskel, og følgelig heller ikke til det væsentlige grundlag for den anfægtede afgørelse, således at sagsøgeren kan forsvare sine rettigheder, hvilket er i strid med den begrundelsespligt, der gælder for EU-institutionernes retsakter.

29 Rådet har bestridt sagsøgerens argumenter.

30 Det følger i denne henseende af fast retspraksis, at den begrundelse, som i henhold til artikel 296 TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) kræves i EU-institutionernes retsakter, skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt retsakten, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at Unionens retsinstanser kan udøve deres prøvelsesret. Det nærmere indhold af begrundelseskravet skal fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en afgørelses begrundelse opfylder kravene efter ovenstående bestemmelser, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. i denne retning dom af 31.5.2018, Groningen Seaports m.fl. mod Kommissionen, T-160/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:317, præmis 78).

31 En manglende begrundelse kan desuden konstateres, selv når den pågældende afgørelse indeholder visse begrundelseselementer. Således svarer en selvmodsigende eller uforståelig begrundelse til en manglende begrundelse. Det samme gælder, når de begrundelseselementer, som findes i den pågældende afgørelse, er så mangelfulde, at de på ingen måde gør det muligt for adressaten, i sammenhæng med vedtagelsen af denne, at forstå ophavsmandens begrundelse (jf. i denne retning dom af 11.6.2020, Kommissionen mod Di Bernardo, C-114/19 P, EU:C:2020:457, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis).

32 I den foreliggende sag præciseres det for det første i den anfægtede afgørelse, at den foged, der blev udpeget til at gennemføre den anden kontrolprocedure, afgav sin rapport den 28. marts 2023, og at sagsøgeren i henhold til denne rapport opfyldte betingelserne for at blive anset for en anerkendt faglig organisation, men ikke en repræsentativ faglig organisation.

33 For det andet fremgår det af oplysningerne i den anden rapport, som den anfægtede afgørelse udtrykkeligt henviser til, at sagsøgeren, henset til navnlig en officiel liste over tjenestemænd og øvrige ansatte i GSR opgjort den 28. februar 2023 og en anden officiel liste over tidligere tjenestemænd og øvrige ansatte i GSR opgjort den 1. marts 2023, på den ene side nåede den tærskel for anerkendelse på mindst 60 medlemmer, der er fastsat i aftalens artikel 2, stk. 2, litra f), men på den anden side ikke nåede den i aftalens artikel 4, stk. 1, fastsatte tærskel for repræsentativitet på mindst 300 medlemmer, der har status som vælgere og er valgbare ved valg til Personaleudvalget, og som er ajour med betalingen af kontingent, idet den konstaterede afvigelse ikke var på under 20 medlemmer.

34 Det må således fastslås, at den anfægtede afgørelse, der blev truffet i henhold til den aftale, som sagsøgeren deltager i, blev vedtaget, efter at fogeden den 28. marts 2023 havde fremsendt den anden rapport til sagsøgeren i en sammenhæng, som denne var bekendt med.

35 Desuden er der i den anfægtede afgørelse, i hvilken der navnlig henvises til aftalen og den anden rapport, redegjort for såvel de retlige som de faktiske omstændigheder, der var af væsentlig betydning for afgørelsens opbygning, og som gjorde det muligt for såvel sagsøgeren som Retten at vurdere dens lovlighed.

36 Det er korrekt, at hverken den anfægtede afgørelse eller den anden rapport i overensstemmelse med aftalens artikel 5, stk. 1, andet afsnit, nævner det nøjagtige antal medlemmer, som fogeden havde lagt til grund for at fastslå, at sagsøgeren ikke nåede tærsklen for repræsentativitet.

37 Det fremgår imidlertid af den anfægtede afgørelse, sammenholdt med den anden rapport, at det antal medlemmer af organisationen, som fogeden havde optalt, på den ene side svarede til eller var højere end tærsklen for anerkendelse, men på den anden side var lavere end tærsklen for repræsentativitet, idet den konstaterede afvigelse ikke var på under 20 medlemmer, dvs. et antal medlemmer på mellem 60 og 280.

38 Begrundelsen for den anfægtede afgørelse er således hverken selvmodsigende eller uforståelig og angiver klart og utvetydigt de betragtninger, som ophavsmanden lagde til grund.

39 Følgelig skal det fjerde anbringende om en utilstrækkelig begrundelse forkastes som ugrundet.

2. Det første anbringende om en tilsidesættelse af aftalens artikel 5 og uregelmæssigheder i forbindelse med den første kontrolprocedure

40 Det første anbringende består i det væsentlige af to led, hvoraf det første vedrører en tilsidesættelse af aftalens artikel 5 i forbindelse med den første kontrolprocedure, og det andet vedrører uregelmæssigheder, som den første rapport var behæftet med.

41 Rådet har bestridt sagsøgerens argumenter.

42 Det skal indledningsvis fastslås, at sagsøgeren med den argumentation, der er fremført til støtte for dette anbringende, accessorisk har rejst tvivl om, hvorvidt den første kontrolprocedure, der førte til, at Rådet vedtog skrivelsen af 24. november 2022, blev afviklet korrekt, og bestridt denne skrivelses rigtighed.

43 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at selv om der ikke kan anlægges annullationssøgsmål vedrørende foranstaltninger af rent forberedende art som sådanne, kan de mangler, som foranstaltningerne måtte være behæftet med, gøres gældende under en sag vedrørende den endelige retsakt, som foranstaltningerne er et led i forberedelsen af (jf. dom af 22.4.2021, thyssenkrupp Electrical Steel og thyssenkrupp Electrical Steel Ugo mod Kommissionen, C-572/18 P, EU:C:2021:317, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis).

44 I den foreliggende sag må det fastslås, at skrivelsen af 24. november 2022 følger af anvendelsen af aftalens artikel 6, stk. 1, andet afsnit, hvorefter enhver faglig organisation, der har været repræsentativ, og som ikke længere når tærsklen for repræsentativitet, af Rådets generalsekretær opfordres til at sikre opfyldelse af kriteriet i aftalens artikel 4, stk. 1, inden for en frist på højst tre måneder, idet dens rettigheder som repræsentativ faglig organisation i modsat fald suspenderes.

45 Skrivelsen af 24. november 2022, som ikke gav udtryk for Rådets endelige holdning til spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren fortsat skulle anses for at være repræsentativ i henhold til aftalen, svarede således i henhold til aftalens artikel 6 til en indledende fase af den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, som for sin del udtrykker denne endelige holdning.

46 Da skrivelsen af 24. november 2022 har karakter af en foranstaltning af rent forberedende art, kan sagsøgeren følgelig i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 43 ovenfor, accessorisk kritisere den første kontrolprocedure, der førte til vedtagelsen af den nævnte skrivelse, og rigtigheden heraf.

a) Det første led om en tilsidesættelse af aftalens artikel 5 i forbindelse med den første kontrolprocedure

47 Til støtte for dette led har sagsøgeren påberåbt sig to klagepunkter, hvoraf det første vedrører en tilsidesættelse af aftalens artikel 5, stk. 1, og det andet vedrører en tilsidesættelse af aftalens artikel 5, stk. 3.

1) Det første klagepunkt om en tilsidesættelse af aftalens artikel 5, stk. 1

48 Sagsøgeren har gjort gældende dels, at det af Rådet blev pålagt de faglige organisationer at vælge det uafhængige organ med henblik på gennemførelsen af den første kontrolprocedure, dels at de faglige organisationer ikke havde godkendt indholdet af den første opgavebeskrivelse.

49 I denne forbindelse bemærkes for det første, at aftalens artikel 5, stk. 1, første afsnit, om kontrol af visse kriterier for de faglige organisationers anerkendelse og repræsentativitet bestemmer, at deres medlemstal ved en erklæring på tro og love fra deres respektive formænd meddeles et uafhængigt organ, der er valgt efter fælles overenskomst.

50 I den foreliggende sag fremgår det af den skrivelse, der er nævnt i præmis 11 ovenfor, at GSR den 29. marts 2022 opfordrede de deltagende faglige organisationer til at udpege et uafhængigt organ efter fælles overenskomst og dermed foreslog dem at overlade gennemførelsen af den første kontrolprocedure til den samme foged som den, der var blevet brugt i 2010 og 2014.

51 Det fremgår desuden af referatet af mødet den 3. maj 2022 mellem Rådet og de deltagende faglige organisationer, der var indeholdt i en e-mail, som en juridisk rådgiver i den kompetente enhed i Generaldirektoratet for »Organisatorisk Udvikling og Organisatoriske Tjenester« samme dag sendte til sin kontorchef, at alle de deltagende faglige organisationer havde givet udtryk for deres tilslutning til GSR's forslag om at overlade gennemførelsen af den første kontrolprocedure til den samme foged som den, der var blevet brugt ved den tidligere kontrolprocedure.

52 Endelig fremgår det ikke af sagsakterne, at de deltagende faglige organisationer over for GSR skulle have protesteret mod udpegelsen af fogeden og dermed rejst tvivl om bevisværdien af oplysningerne i referatet af mødet den 3. maj 2022, som er nævnt i præmis 51 ovenfor.

53 Sagsøgerens argument om, at Rådet valgte det uafhængige organ, der skulle gennemføre den første kontrolprocedure, alene og ikke efter fælles overenskomst med de nævnte faglige organisationer, må således forkastes, idet det savner faktisk grundlag.

54 For det andet bemærkes, at hverken aftalens artikel 5, stk. 1, eller andre bestemmelser i denne aftale fastsætter en forpligtelse for Rådet til at sende en opgavebeskrivelse til det uafhængige organ, der skal gennemføre en kontrolprocedure, således at ingen af denne aftales bestemmelser pålagde Rådet at indhente de deltagende faglige organisationers samtykke til indholdet af den første opgavebeskrivelse.

55 Det første klagepunkt er derfor ugrundet og skal forkastes.

2) Det andet klagepunkt om en tilsidesættelse af aftalens artikel 5, stk. 3

56 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at den anfægtede afgørelse blev vedtaget for sent i forhold til planen for treårig kontrol af tærsklerne for anerkendelse og repræsentativitet.

57 Det fremgår i denne henseende af aftalens artikel 5, stk. 3, om kontrol af visse kriterier for de faglige organisationers anerkendelse og repræsentativitet, at kontrolprocedurerne vedrørende de deltagende faglige organisationer skulle gennemføres hvert tredje år, uden at dette berørte de ekstraordinære procedurer for kontrol af kriterierne for anerkendelse, som kunne iværksættes efter anmodning fra en hvilken som helst anerkendt faglig organisation. Desuden bestemte aftalens artikel 16, stk. 5, vedrørende overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser, at den første kontrol af kriterierne for anerkendelse og repræsentativitet i aftalens artikel 5 skulle finde sted i løbet af de seks måneder, der fulgte efter aftalens undertegnelse, dvs. senest den 28. september 2006.

58 I den foreliggende sag fremgår det af sagsakterne, at ikke alene blev de kontrolprocedurer, der blev indledt efter undertegnelsen af aftalen, afsluttet den 15. maj 2007, den 24. juni 2010 og den 14. januar 2014, således at de blev afsluttet for sent i forhold til den plan for treårig kontrol, der følger af de bestemmelser, der er nævnt i præmis 57 ovenfor, men der blev heller ikke gennemført nogen kontrolprocedure mellem proceduren den 14. januar 2014 og den første kontrolprocedure.

59 Det fremgår endvidere af Rådets forklaringer, at den første kontrolprocedure blev forsinket af de forhandlinger om revision af aftalen, der blev ført i 2017 og 2018, og som navnlig havde til formål at forenkle reglerne for måling af de deltagende faglige organisationers repræsentativitet, og derefter af covid-19-pandemien.

60 Selv om sagsøgeren ikke har bestridt indholdet af disse forklaringer, er organisationen ikke desto mindre af den opfattelse, at de ikke begrunder, at der ikke blev foretaget nogen kontrol mellem afslutningen af forhandlingerne om revision af aftalen og covid-19-pandemiens begyndelse.

61 Det er ganske vist korrekt, at aftalen ikke fastsætter nogen afvigelse fra den plan for treårig kontrol, der følger af aftalens artikel 5, stk. 3, og artikel 16, stk. 5, men det skal ikke desto mindre indledningsvis bemærkes, at formålet med denne tidsplan er at garantere, at betingelserne for Rådets faglige organisationers anerkendelse og repræsentativitet, således som de er fastsat i aftalen, kontrolleres regelmæssigt med henblik på at sikre, at der består strukturerede forbindelser mellem de nævnte faglige organisationer og denne institution, uden at udløbet af den frist, der følger af denne tidsplan, automatisk medfører, at de rettigheder, som de anerkendte og repræsentative faglige organisationer nyder, fortabes.

62 Det må endvidere fastslås, at aftaledeltagerne ikke har fastsat nogen bestemmelse, der kan forhindre og sanktionere manglende overholdelse af den plan for treårig kontrol, der følger af aftalens artikel 5, stk. 3, og artikel 16, stk. 5. Med vedtagelsen af den nævnte tidsplan for gennemførelsen af kontrolprocedurerne havde Rådet således med de deltagende faglige organisationers samtykke hverken til hensigt at indføre en tidsplan, hvis manglende overholdelse ville ugyldiggøre de nævnte procedurer, eller at tillægge de nævnte bestemmelser bindende karakter, men det ville opstille et mål for regelmæssig kontrol af betingelserne for Rådets faglige organisationers anerkendelse og repræsentativitet.

63 Manglende overholdelse af den i aftalen fastsatte tidsplan kan derfor ikke anses for en tilsidesættelse af et væsentligt formkrav, men må betragtes som en proceduremæssig uregelmæssighed.

64 Det bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at en procedurefejl kun kan medføre, at den afgørelse, der er truffet efter afslutningen af den pågældende administrative procedure, annulleres, hvis det må antages, at proceduren kunne føre til et andet resultat, såfremt den pågældende fejl ikke havde foreligget. I denne forbindelse kan det ikke pålægges en sagsøger, der har påberåbt sig en procedurefejl, at godtgøre, at afgørelsen fra den pågældende EU-institution ville have fået et andet indhold, men blot, at en sådan mulighed ikke helt kan udelukkes, idet bedømmelsen af dette spørgsmål desuden skal foretages ud fra de faktiske omstændigheder og de specifikke retsregler i den konkrete sag (jf. dom af 6.10.2021, AV og AW mod Parlamentet, T-43/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:666, præmis 94 og den deri nævnte retspraksis).

65 Det må fastslås, at sagsøgeren i den foreliggende sag ikke har fremlagt noget indledende bevis for, at organisationen havde et tilstrækkeligt antal medlemmer til at blive anerkendt som repræsentativ på de datoer, hvor repræsentativitetsmålingerne skulle have været gennemført, hvis planen for treårig kontrol i aftalen var blevet overholdt. Følgelig har sagsøgeren ikke godtgjort, at det ikke helt kunne udelukkes, at den anfægtede afgørelse ville have fået et andet indhold, såfremt den påberåbte fejl ikke havde foreligget.

66 Som Rådet har gjort gældende, havde den manglende kontrolprocedure i øvrigt ingen negative konsekvenser for sagsøgerens situation, idet denne uden afbrydelse kunne benytte sig af de midler, der blev stillet til rådighed for de repræsentative faglige organisationer, i de ni år, der forløb mellem kontrolproceduren af 14. januar 2014 og dem, der ligger til grund for den foreliggende tvist.

67 Dette klagepunkt må følgelig forkastes.

b) Det andet led om uregelmæssigheder, som den første rapport var behæftet med

68 Sagsøgeren har til støtte for dette led i det væsentlige påberåbt sig fire klagepunkter, hvoraf det første vedrører en fejlagtig angivelse i den første rapport, det andet vedrører fogedens manglende overholdelse af tidsplanen i den første opgavebeskrivelse, det tredje vedrører en fejl angående den første referencedato, og det fjerde vedrører den første rapports fejlagtige karakter.

1) Det første klagepunkt om en fejlagtig angivelse i den første rapport

69 Sagsøgeren har gjort gældende, at den første rapport er behæftet med en faktisk fejl, idet det heri er anført, at den første opgavebeskrivelse blev udfærdiget efter fælles overenskomst mellem Rådet og de deltagende faglige organisationer.

70 I denne henseende bemærkes, at der ikke er nogen bestemmelse i traktaterne, som pålægger Unionens retsinstanser i ethvert tilfælde at undersøge, om de anbringender eller argumenter, der fremsættes til støtte for de påstande, de forelægges, er velbegrundede. Tværtimod kan Unionens retsinstanser, navnlig af hensyn til en effektiv retspleje, afholde sig fra at undersøge, om de anbringender eller argumenter, der skal afvises eller forkastes som uvirksomme, er velbegrundede (jf. i denne retning og analogt dom af 29.9.2022, HIM mod Kommissionen, C-500/21 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2022:741, præmis 72 og 73).

71 Selv om det i den foreliggende sag er korrekt, at den første rapport i sine indledende bemærkninger henviser til »Rådets opgavebeskrivelse som aftalt med de [faglige organisationer] med henblik på gennemførelsen af kontrollen af antallet af medlemmer i »organisationerne« i aftalens forstand«, fremgår det af præmis 54 ovenfor, at ingen af aftalens bestemmelser fastsatte en forpligtelse for Rådet til at indhente de faglige organisationers samtykke til den første opgavebeskrivelse, der blev sendt til fogeden.

72 Følgelig har den angivelse, der er nævnt i præmis 71 ovenfor, og som findes i den første rapport – selv hvis den antages at være fejlagtig – ingen betydning for denne rapports indhold eller gyldighed og dermed heller ikke for lovligheden af skrivelsen af 24. november 2022 og af den anfægtede afgørelse. Det skal i denne forbindelse tilføjes, at sagsøgeren ikke har fremført noget forhold, der kan godtgøre, at denne angivelse påvirkede den første kontrolprocedure eller den første rapport.

73 Dette klagepunkt skal derfor forkastes som irrelevant.

2) Det andet klagepunkt om fogedens manglende overholdelse af tidsplanen i den første opgavebeskrivelse

74 Sagsøgeren har gjort gældende, at den første kontrolprocedure blev gennemført i løbet af september 2022, på trods af at den skulle have været afsluttet senest den 31. juli 2022 i overensstemmelse med den fuldmagt, der var blevet givet fogeden ved den første opgavebeskrivelse.

75 I denne henseende er det korrekt, at fogeden i henhold til ordlyden af den første opgavebeskrivelse skulle afslutte den første kontrolprocedure senest den 31. juli 2022, og at det fremgår af den første rapport, at denne procedure blev gennemført den 1., den 6., den 9. og den 29. september 2022, idet den nævnte rapport blev udfærdiget den 20. oktober 2022.

76 Imidlertid fremgår det for det første hverken af den første opgavebeskrivelse eller af aftalens bestemmelser, at manglende overholdelse af fristen den 31. juli 2022 skulle have nogen som helst betydning for spørgsmålet om, hvorvidt den første kontrolprocedure blev afviklet korrekt, eller for den første rapports gyldighed.

77 For det andet fremgår det af den første rapport, at fogeden i overensstemmelse med den første opgavebeskrivelse i forbindelse med den første kontrolprocedure opgjorde antallet af medlemmer i hver enkelt deltagende faglig organisation under hensyntagen til den første referencedato, som var fastsat til den 31. maj 2022.

78 Eftersom fogeden i forbindelse med opgørelsen af antallet af medlemmer af de deltagende faglige organisationer ikke havde beføjelse til at tage hensyn til en eventuel udvikling i dette antal efter den første referencedato den 31. maj 2022, og da fogeden skulle afslutte sine konstateringer på denne dato, fremgår det følgelig ikke af sagsakterne, at den manglende overholdelse af datoen den 31. juli 2022, der var fastsat for den endelige udfærdigelse af rapporten, på nogen måde havde betydning for spørgsmålet om, hvorvidt den første kontrolprocedure blev afviklet korrekt, eller for den første rapports gyldighed og dermed heller ikke for lovligheden af skrivelsen af 24. november 2022 og af den anfægtede afgørelse.

79 Dette klagepunkt skal derfor forkastes som irrelevant.

3) Det tredje klagepunkt om en fejl angående den første referencedato

80 Sagsøgeren har gjort gældende, at fogeden i overensstemmelse med den første opgavebeskrivelse burde have gennemført den første kontrolprocedure med den 31. august 2022 som første referencedato, eftersom der var tale om den sidste dag i den måned, der gik forud for gennemførelsen af den første kontrolprocedure, og ikke den 31. maj 2022.

81 I denne henseende bemærkes for det første dels, at fastsættelsen af referencedatoerne for kontrollen af betingelserne for de faglige organisationers anerkendelse og repræsentativitet ikke er reguleret i aftalen, dels at den første opgavebeskrivelse forpligtede fogeden til i forbindelse med gennemførelsen af den første kontrolprocedure at tage kontakt til Generaldirektoratet for »Organisatorisk Udvikling og Organisatoriske Tjenester« med henblik på at få en officiel liste over tjenestemænd og øvrige ansatte samt en officiel liste over tidligere tjenestemænd og øvrige ansatte pr. 31. maj 2022.

82 For det andet kan Retten ikke lægge den af sagsøgeren forfægtede fortolkning til grund, hvorefter den første referencedato, der skulle tages i betragtning ved opgørelsen af antallet af medlemmer af de deltagende faglige organisationer, burde have været den sidste dag i den måned, der gik forud for fogedens konkrete kontrolarbejde, eftersom en sådan fortolkning ville have medført, at Rådet tilsidesatte retssikkerhedsprincippet og efter omstændighederne ligebehandlingsprincippet.

83 Det bemærkes nemlig, at det grundlæggende krav om retssikkerhed i sine forskellige udtryksformer har til formål at sikre forudsigeligheden i de situationer og retsforhold, der henhører under EU-retten (jf. dom af 9.3.2023, Galeote og Watson mod Parlamentet, C-715/21 P og C-716/21 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2023:190, præmis 113 og den deri nævnte retspraksis). Det følger navnlig af retssikkerhedsprincippet, at EU-lovgivningen skal være klar, og at de retsundergivne må kunne forudse dens anvendelse (jf. i denne retning dom af 9.7.2015, Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei, C-144/14, EU:C:2015:452, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis).

84 Desuden er ligebehandlingsprincippet, som er fastsat i chartrets artikel 20, et almindeligt princip i EU-retten, der kræver, at ensartede forhold ikke må behandles forskelligt, og at forskellige forhold ikke må behandles ensartet, medmindre en sådan behandling er objektivt begrundet (jf. dom af 14.7.2022, Kommissionen mod VW m.fl., C-116/21 P – C-118/21 P, C-138/21 P og C-139/21 P, EU:C:2022:557, præmis 95 og den deri nævnte retspraksis).

85 Hvis Rådet havde accepteret den fortolkning, der er nævnt i præmis 82 ovenfor, kunne det således have medført, at fogeden havde lagt forskellige referencedatoer til grund for hver enkelt deltagende faglig organisation, såfremt fogeden af praktiske årsager, som var forbundet med organisationernes lederes eller repræsentanters disponibilitet, ikke havde været i stand til at foretage den kontrol, som han var blevet pålagt at foretage, i den samme måned.

86 Under disse omstændigheder ville anvendelsen af den fortolkning, der er nævnt i præmis 82 ovenfor, have medført, at Rådet tilsidesatte ligebehandlingsprincippet og retssikkerhedsprincippet, som pålagde det at fastsætte en første referencedato, der ikke blot var den samme for alle de deltagende faglige organisationer, men som ligeledes var klar og forudsigelig.

87 Følgelig skal dette klagepunkt forkastes som ugrundet.

4) Det fjerde klagepunkt om den første rapports fejlagtige karakter

88 Sagsøgeren har gjort gældende, at den første rapport er fejlagtig, for så vidt som det heri fastslås, at sagsøgeren ikke nåede tærsklen for anerkendelse, selv om organisationen på den første referencedato havde godtgjort, at den havde mindst 221 medlemmer.

89 I denne henseende er det korrekt, at Rådet ved skrivelsen af 24. november 2022 gentog fogedens konstatering i den første rapport, hvorefter det fremgik af den første kontrolprocedure, at sagsøgeren ikke længere nåede tærsklen for anerkendelse.

90 Det bemærkes imidlertid, at Rådet med den anfægtede afgørelse omgjorde den konstatering, der er nævnt i præmis 89 ovenfor, og at det tværtimod meddelte sagsøgeren, at organisationen ville bevare de rettigheder, som den i sin egenskab af anerkendt faglig organisation havde i henhold til aftalen.

91 Sagsøgeren har desuden ikke bestridt, at organisationen ikke blev frataget sine rettigheder som anerkendt faglig organisation i tidsrummet mellem vedtagelsen af skrivelsen af 24. november 2022 og den anfægtede afgørelse.

92 Følgelig er den eventuelle fejl, som den første rapport måtte have været behæftet med, uden betydning for lovligheden af den anfægtede afgørelse, hvorfor det foreliggende klagepunkt skal forkastes som irrelevant.

93 Følgelig må dette anbringendes andet led og det første anbringende i sin helhed forkastes.

3. Det andet anbringende om en tilsidesættelse af den ånd af loyalt samarbejde, som aftalen er udtryk for, af princippet om god forvaltningsskik, af proportionalitetsprincippet og af princippet om opfyldelse af aftaler i god tro

94 Til støtte for det andet anbringende har sagsøgeren i det væsentlige påberåbt sig tre led, hvoraf det første vedrører en tilsidesættelse af princippet om opfyldelse af aftaler i god tro, det andet vedrører en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og nærmere bestemt forpligtelsen til at udvise omhu og upartiskhed, og det tredje vedrører en tilsidesættelse af »ånden af loyalt samarbejde« set i lyset af proportionalitetsprincippet.

95 Rådet har bestridt sagsøgerens argumenter.

a) Det første led om en tilsidesættelse af princippet om opfyldelse af aftaler i god tro

96 Sagsøgeren har gjort gældende, at eftersom der er tale om et dokument, der er forhandlet på et aftalemæssigt grundlag, skal aftalen opfyldes i god tro i henhold til princippet om opfyldelse af aftaler i god tro eller princippet om »ærlighed i aftaleforhold«, som svarer til et almindeligt EU-retligt princip, der er inspireret af medlemsstaternes fælles retstraditioner.

97 Sagsøgeren har navnlig foreholdt Rådet, at det anlagde en ensidig tilgang, der mere lignede en myndighedsakt end en forhandlingsakt, dels ved ikke at efterkomme sagsøgerens anmodning om at udsætte den første referencedato til den 31. juli 2022, dels ved at indlede den første kontrolprocedure uden at tage hensyn til visse diskussions- eller opmærksomhedspunkter vedrørende situationen for visse kategorier af tjenestemænd, som var blevet rejst af de deltagende faglige organisationer, og som fortsat stod åbne.

98 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at foranstaltninger, der direkte påvirker den kollektive interesse, som en faglig organisation forsvarer inden for rammerne af dennes forbindelser med en institution, kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål anlagt af denne faglige organisation på grundlag af artikel 263 TEUF, herunder når disse foranstaltninger er truffet i henhold til en aftale indgået mellem den pågældende institution og faglige organisationer (jf. kendelse af 9.4.2014, Colart m.fl. mod Parlamentet, F-87/13, EU:F:2014:53, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis; jf. ligeledes i denne retning kendelse af 31.3.2003, Hecq mod Kommissionen, T-227/02, EU:T:2003:89, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis).

99 Det kan således fastslås, at sagsøgeren i overensstemmelse med denne retspraksis har anlagt sit søgsmål på grundlag af artikel 263 TEUF, uden at Rådet har bestridt dette retsgrundlag.

100 Det følger heraf, at parterne i den foreliggende sag implicit, men nødvendigvis var af den opfattelse, at det ikke tilkom den ret, der var kompetent hvad angik aftaleforholdet, at bedømme den anfægtede afgørelses lovlighed.

101 Det skal i øvrigt bemærkes, at det ikke er anført i aftalen, at forhold som fastsættelsen af referencedatoen og beslutningen om at indlede kontrolproceduren skulle underkastes forhandlinger mellem Rådet og de deltagende faglige organisationer.

102 Følgelig kan sagsøgeren ikke med føje foreholde Rådet, at det har tilsidesat princippet om opfyldelse af aftaler i god tro, med den begrundelse, at det fastsatte den første referencedato til den 31. maj 2022, og at det indledte den første kontrolprocedure uden at tage hensyn til visse spørgsmål rejst af de deltagende faglige organisationer.

103 Det følger af det ovenstående, at argumentet om en tilsidesættelse af princippet om opfyldelse af aftaler i god tro skal forkastes som irrelevant.

b) Det andet led om en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og nærmere bestemt af forpligtelsen til at udvise omhu og upartiskhed

104 Sagsøgeren har til støtte for sin argumentation vedrørende en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og nærmere bestemt af forpligtelsen til at udvise omhu og upartiskhed påberåbt sig tre klagepunkter, hvoraf det første vedrører uregelmæssigheder i forbindelse med indledningen af den første kontrolprocedure, det andet vedrører Rådets manglende hensyntagen til sagsøgerens vanskeligheder med at få adgang til korrekte oplysninger, der gav organisationen mulighed for at opfylde kravene i forbindelse med denne procedure, og det tredje vedrører Rådets offentliggørelse den 30. november 2022 af resultaterne af den nævnte procedure.

1) Det første klagepunkt om uregelmæssigheder i forbindelse med indledningen af den første kontrolprocedure

105 Sagsøgeren har til støtte for dette klagepunkt fremført tre argumenter, hvoraf det første vedrører en tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise omhu, for så vidt som Rådet indledte den første kontrolprocedure uden at tage hensyn til visse diskussions- eller opmærksomhedspunkter vedrørende situationen for visse kategorier af tjenestemænd, det andet vedrører en tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise omhu, for så vidt som den første kontrolprocedure ikke blev indledt, og den første referencedato ikke blev fastsat efter aftale med de deltagende faglige organisationer, og det tredje vedrører en tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise upartiskhed.

i) Det første argument om en tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise omhu, for så vidt som Rådet indledte den første kontrolprocedure uden at tage hensyn til visse diskussions- eller opmærksomhedspunkter vedrørende situationen for visse kategorier af tjenestemænd

106 Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet tilsidesatte forpligtelsen til at udvise omhu, for så vidt som det indledte den første kontrolprocedure uden at tage hensyn til visse diskussions- eller opmærksomhedspunkter vedrørende situationen for visse kategorier af tjenestemænd, som var blevet rejst af de deltagende faglige organisationer, og som fortsat stod åbne, bl.a. situationen for tjenestemænd, der gjorde midlertidig tjeneste i anden stilling, som var ramt af invaliditet, eller som var vendt tilbage efter tjenestefrihed af personlige årsager eller familieorlov.

107 I denne henseende bemærkes, at retten til god forvaltning, der er fastsat i chartrets artikel 41, navnlig omfatter forpligtelsen til at udvise upartiskhed og forpligtelsen til at handle inden for en rimelig frist, som er beskyttet ved denne artikels stk. 1, samt forpligtelsen til at udvise omhu, der følger af retspraksis, og som pålægger institutionerne at handle med omhyggelighed og omtanke ved undersøgelsen af alle relevante forhold i den pågældende sag (jf. dom af 16.6.2022, SGL Carbon m.fl. mod Kommissionen, C-65/21 P og C-73/21 P – C-75/21 P, EU:C:2022:470, præmis 30 og 31 og den deri nævnte retspraksis).

108 Det følger desuden af den retspraksis, der er nævnt i præmis 64 ovenfor, at en procedurefejl kun kan medføre, at den afgørelse, der er truffet efter afslutningen af den pågældende administrative procedure, annulleres, hvis det må antages, at proceduren kunne føre til et andet resultat, såfremt den pågældende fejl ikke havde foreligget.

109 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at den anfægtede afgørelse blev truffet efter to på hinanden følgende og særskilte kontrolprocedurer i overensstemmelse med aftalens artikel 6, stk. 1, andet afsnit. Navnlig svarer det antal medlemmer, som Rådet tog i betragtning for at nå frem til den endelige konklusion, at sagsøgeren ikke havde nået tærsklen for repræsentativitet, til det antal, som fogeden konstaterede på den anden referencedato i forbindelse med den anden kontrolprocedure.

110 I den foreliggende sag har sagsøgeren imidlertid ikke gentaget det første argument, der accessorisk er rettet mod den første kontrolprocedure, mod den anden kontrolprocedure.

111 Sagsøgeren har således for det første hverken godtgjort eller hævdet, at Rådet afviste, at fogeden ved opgørelsen af sagsøgerens medlemmer på den anden referencedato den 28. februar 2023 tog hensyn til tjenestemænd, der gjorde midlertidig tjeneste i anden stilling, som var ramt af invaliditet, eller som var vendt tilbage efter tjenestefrihed af personlige årsager eller familieorlov.

112 For det andet fremgår det ikke af sagsakterne, at Rådets eventuelle afvisning af, at der blev taget hensyn til visse kategorier af tjenestemænds særlige situation i forbindelse med den første kontrolprocedure, har haft indflydelse på fogedens opgørelse af antallet af medlemmer i forbindelse med den anden kontrolprocedure.

113 Følgelig skal dette første argument forkastes som irrelevant.

ii) Det andet argument om en tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise omhu, for så vidt som den første kontrolprocedure ikke blev indledt efter aftale med de deltagende faglige organisationer

114 Sagsøgeren har gjort gældende, at organisationens vedtægter på det tidspunkt, hvor den første kontrolprocedure blev indledt, ikke gjorde det muligt for den at afholde en generalforsamling via videokonference, at den første generalforsamling ikke kunne afholdes, inden de sundhedsmæssige restriktioner i forbindelse med covid-19-pandemien blev ophævet, hvilket skete i maj 2022, og at enhver beslutning på denne generalforsamling om kontingentets størrelse først kunne få virkning tre måneder senere, nemlig i juli 2022, henset til den kvartalsvise opkrævning af kontingent.

115 Sagsøgeren har således gjort gældende, at Rådet ved ikke at tage hensyn til disse vanskeligheder og ved ikke at udsætte den første referencedato til den 31. juli 2022 tilsidesatte sin forpligtelse til at udvise omhu, idet det ikke omhyggeligt undersøgte alle relevante forhold i sagen.

116 I første række, og uden at det er nødvendigt at undersøge, om dette argument er relevant, fremgår det ikke, at Rådet ved at fastsætte den første referencedato til den 31. maj 2022 tilsidesatte sin forpligtelse til at udvise omhu.

117 Det bemærkes for det første, at aftalens artikel 5 ikke forpligtede Rådet til at indhente de deltagende faglige organisationers samtykke med hensyn til datoen for indledning af kontrolproceduren eller med hensyn til den referencedato, der blev lagt til grund ved kontrollen af tærsklerne for anerkendelse og repræsentativitet.

118 For det andet var der ingen bestemmelse i aftalen, der pålagde Rådet at fastsætte den første referencedato til den sidste dag i den måned, der gik forud for underskrivelsen af den første opgavebeskrivelse, hvorfor det kunne fastsætte en referencedato, der lå efter afsendelsen af denne beskrivelse, forudsat at den var den samme for alle de deltagende faglige organisationer og blev fastsat tilstrækkelig lang tid i forvejen. En sådan løsning ville imidlertid have forlænget kontrolproceduren og forsinket fogedens konstateringer.

119 I et sådant tilfælde ville de deltagende faglige organisationer nemlig have haft brug for mere tid til efter referencedatoen at analysere de oplysninger, som de rådede over, og fremsende dem til fogeden inden for rammerne af den erklæring på tro og love, der er fastsat i aftalens artikel 5, stk. 1. Derudover ville fogeden ligeledes have haft brug for mere tid til at analysere og kontrollere disse oplysninger og oplysningerne fra Rådet.

120 Selv om det fremgår af parternes samstemmende oplysninger, at de deltagende faglige organisationer blev bekendt med, at Rådet agtede at fastsætte den første referencedato til den 31. maj 2022, da de den 3. maj 2022 fik forelagt udkastet til den første opgavebeskrivelse, fremgår det for det tredje af præmis 11 ovenfor, at de deltagende faglige organisationer allerede den 29. marts 2022 blev underrettet om, at Rådet agtede at indlede den første kontrolprocedure, således at de havde en frist på næsten to måneder til at forberede sig på denne procedure, hvilken frist under omstændighederne i den foreliggende sag ikke forekommer utilstrækkelig.

121 I anden række fremgår det under alle omstændigheder ikke af sagsakterne, at en eventuel tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise omhu som følge af Rådets afvisning af at udsætte den første referencedato til den 31. juli 2022 ville have haft betydning for den anfægtede afgørelses lovlighed.

122 Sagsøgeren har ganske vist kritiseret, at Rådet under den første kontrolprocedure ikke tog hensyn til, at det på grund af restriktionerne i forbindelse med covid-19-pandemien var umuligt for sagsøgeren at afholde en generalforsamling med henblik på at tilpasse størrelsen af medlemskontingentet.

123 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at fogeden i forbindelse med den første og den anden kontrolprocedure skulle kontrollere, om betingelsen i aftalens artikel 2, stk. 2, litra e), hvorefter medlemmerne af de deltagende faglige organisationer for at blive medregnet under de nævnte procedurer skulle betale et månedligt kontingent på mindst 0,2% af deres løn eller grundpension, var overholdt.

124 Da de deltagende faglige organisationer ikke havde realtidskendskab til udviklingen i deres medlemmers vederlag, som var forbundet med deres vedtægtsmæssige eller personlige situation, er det imidlertid muligt, at visse af deres medlemmer på den referencedato, der blev valgt til at gennemføre kontrolproceduren, ikke kunne medregnes ved kontrollen af tærsklen for anerkendelse eller repræsentativitet, fordi størrelsen af deres månedlige kontingent som følge af udviklingen i deres vederlag var blevet lavere end den procentsats, der er nævnt i præmis 123 ovenfor.

125 Sagsøgeren har imidlertid ikke fremført noget forhold, der kan godtgøre, at sagsøgeren den 31. juli 2022 eller på den anden referencedato ville have været i stand til at nå tærsklen for repræsentativitet, heller ikke selv om den anden kontrolprocedure gav sagsøgeren mere tid til og en ny mulighed for at tilpasse størrelsen af medlemmernes kontingent og øge deres antal under hensyn til den nye referencedato, der var blevet fastsat til den 28. februar 2023.

126 Følgelig har Rådet ikke tilsidesat sin forpligtelse til at udvise omhu ved at anvende datoen den 31. maj 2022 som den første referencedato.

iii) Det tredje argument om en tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise upartiskhed

127 Sagsøgeren har gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af forpligtelsen til at udvise upartiskhed, uden dog at lade sin argumentation ledsage af præciseringer, der er tilstrækkelige til at bedømme, om den er velbegrundet.

128 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at artikel 76, litra d), i Rettens procesreglement bestemmer, at stævningen i første instans skal indeholde »de anbringender og [de] argumenter, der gøres gældende, samt en kortfattet fremstilling af anbringenderne«. Det følger således af fast retspraksis, at det ikke påhviler Unionens retsinstanser at behandle de argumenter, som er gjort gældende af en part, og som mangler klarhed og præcision, for så vidt som de ikke er omfattet af nogen anden redegørelse og ikke er ledsaget af en særlig argumentation, der støtter dem (jf. dom af 18.11.2021, Grækenland mod Kommissionen, C-107/20 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2021:937, præmis 76 og den deri nævnte retspraksis).

129 Følgelig skal dette tredje argument afvises, således at nærværende leds første klagepunkt skal forkastes i sin helhed.

2) Det andet klagepunkt om Rådets manglende hensyntagen til sagsøgerens vanskeligheder med at få adgang til korrekte oplysninger, der gav den mulighed for at opfylde kravene i forbindelse med den første og den anden kontrolprocedure

130 Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet ikke tog hensyn til sagsøgerens vanskeligheder med at få adgang til korrekte oplysninger, der gav organisationen mulighed for at opfylde kravene i forbindelse med den første og den anden kontrolprocedure, nemlig størrelsen af tjenestemændenes, de øvrige ansattes og de pensionerede tjenestemænds og øvrige ansattes vederlag, som var forbundet med deres lønklasser.

131 Sagsøgeren er således af den opfattelse, at Rådet under den første og den anden kontrolprocedure, eventuelt i anonymiseret form, burde have givet organisationen oplysninger om tjenestemændenes, de øvrige ansattes og de pensionerede tjenestemænds og øvrige ansattes lønklasser, således at den kunne kontrollere kontingentets andel af grundlønnen.

132 I denne henseende bemærkes, at aftalens artikel 5, stk. 2, tredje led, med henblik på kontrolprocedurerne pålagde de deltagende faglige organisationer at fremsende listerne over deres medlemmer i aktiv tjeneste i GSR til fogeden med angivelse af medlemmernes nationalitet, funktion og ansættelsesgruppe samt en liste over tidligere tjenestemænd og øvrige ansatte ved GSR, der oppebar fællesskabspension.

133 Desuden forpligtede den første og den anden opgavebeskrivelse fogeden til med henblik på gennemførelsen af den første og den anden kontrolprocedure at tage kontakt til Generaldirektoratet for »Organisatorisk Udvikling og Organisatoriske Tjenester« for at få udleveret de officielle lister over tjenestemænd og øvrige ansatte samt de officielle lister over tidligere tjenestemænd og øvrige ansatte, som var opgjort på henholdsvis den første referencedato den 31. maj 2022 og den anden referencedato den 28. februar 2023 (herefter »de af Rådet udarbejdede officielle lister«).

134 De af Rådet udarbejdede officielle lister indeholdt navnlig oplysninger om lønklasser og vederlag for medlemmerne og de tidligere medlemmer af GSR's personale, således at fogeden kunne kontrollere, om betingelsen i aftalens artikel 2, stk. 2, litra e), hvorefter medlemmerne af de deltagende faglige organisationer for at blive medregnet under kontrolprocedurerne skulle betale et månedligt kontingent på mindst 0,2% af deres løn eller grundpension, var overholdt.

135 Det bemærkes for det første, at der ikke var nogen bestemmelse i aftalen, der foreskrev, at oplysningerne i de af Rådet udarbejdede officielle lister skulle meddeles de deltagende faglige organisationer.

136 For det andet fremgår det ikke af sagsakterne, at sagsøgeren anmodede Rådet om med henblik på den første og den anden kontrolprocedure at tilsende organisationen de af Rådet udarbejdede officielle lister.

137 For det tredje kunne Rådet ikke imødekomme en anmodning fra sagsøgeren om at få tilstillet de af Rådet udarbejdede officielle lister uden at tilsidesætte fortrolighedsklausulen i aftalens artikel 5, stk. 1.

138 Denne klausul, som forbød fogeden at videregive oplysninger, der var indhentet i forbindelse med kontrolprocedurerne, gjorde det nemlig muligt at sikre ikke alene hemmeligholdelsen af GSR's tjenestemænds og øvrige ansattes samt tidligere tjenestemænds og øvrige ansattes fagforeningsmæssige tilhørsforhold, men også den fortrolige karakter af deres vederlag i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39).

139 For det fjerde bemærkes, at selv om sagsøgeren har gjort gældende, at de af Rådet udarbejdede officielle lister kunne være blevet tilstillet sagsøgeren i anonymiseret form, er det ikke sikkert, at sagsøgeren i et sådant tilfælde ville have været ude af stand til at identificere medlemmerne og de tidligere medlemmer af GSR's personale, der var opført på disse lister, eller i det mindste nogle af dem, ved hjælp af oplysningerne om deres lønklasser og vederlag.

140 Følgelig skal dette klagepunkt forkastes som ugrundet.

3) Det tredje klagepunkt om Rådets offentliggørelse den 30. november 2022 af resultaterne af den første kontrolprocedure

141 Sagsøgeren har foreholdt Rådet, at det tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik, da det den 30. november 2022 på forhastet vis på sit intranet offentliggjorde resultaterne af den første kontrolprocedure uden samråd med sagsøgeren eller de to andre berørte deltagende faglige organisationer, således at sagsøgeren hverken fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger eller til eventuelt at anfægte denne procedure.

142 Sagsøgeren er endvidere af den opfattelse, at denne offentliggørelse tilskyndede en anden deltagende faglig organisation til at indlede en smædekampagne mod sagsøgeren ved den 23. januar 2023 at offentliggøre den første rapport, hvilket gjorde det endnu vanskeligere at remobilisere sagsøgerens medlemmer med henblik på at bringe sagsøgerens situation i orden.

143 Det må i denne forbindelse fastslås, at Rådet den 30. november 2022 på sit intranet udsendte en kort artikel om aftalen, om betingelserne for de deltagende faglige organisationers anerkendelse og repræsentativitet samt om den første kontrolprocedure. Det var således anført, at fogeden kort tid forinden havde fremlagt sin rapport og godtgjort, at to deltagende faglige organisationer, som var nævnt ved navns nævnelse, i modsætning til sagsøgeren havde nået tærsklerne for anerkendelse og repræsentativitet. Af denne artikel fremgik det ligeledes, at sagsøgeren i henhold til aftalen havde tre måneder til at nå disse tærskler, så den fortsat kunne nyde godt af de rettigheder, der var fastsat i aftalen.

144 Selv om sagsøgeren for det første har gjort gældende, at denne oplysning blev offentliggjort uden forudgående samråd med de berørte faglige organisationer og uden underretning af sagsøgeren herom, har organisationen hverken godtgjort eller hævdet, at Rådet var forpligtet til et sådant forudgående samråd og en sådan forudgående underretning. Under alle omstændigheder har sagsøgeren ikke anført, hvorledes en sådan omstændighed svarer til en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.

145 For det andet bemærkes, at selv om sagsøgeren har gjort gældende, at den publikation, som Rådet udsendte på sit intranet den 30. november 2022, tilskyndede en anden deltagende faglig organisation til at indlede en smædekampagne mod sagsøgeren ved den 23. januar 2023 at offentliggøre indholdet af den første rapport, hvilket gjorde det vanskeligere for sagsøgeren at remobilisere sine medlemmer med henblik på den anden kontrolprocedure, har sagsøgeren ikke fremlagt nogen oplysninger, der kan godtgøre rigtigheden af denne udtalelse, idet det prospekt af 23. januar 2023, som sagsøgeren har fremlagt, ikke påviser, at der blev ført en smædekampagne mod sagsøgeren.

146 Dette klagepunkt skal derfor forkastes som ugrundet, og det andet led skal forkastes i sin helhed.

c) Det tredje led om en tilsidesættelse af »ånden af loyalt samarbejde« set i lyset af proportionalitetsprincippet

147 Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet har tilsidesat »ånden af loyalt samarbejde« set i lyset af proportionalitetsprincippet, med den begrundelse, at det burde have indrømmet sagsøgeren den overgangsperiode på 18 måneder, der er fastsat i bilagets punkt 4, for at give sagsøgeren mulighed for at håndtere overgangen mellem den situation, der fulgte af sagsøgerens status som anerkendt og repræsentativ faglig organisation, og den situation, der fulgte af sagsøgerens nye status som blot anerkendt faglig organisation.

148 I denne henseende bemærkes for det første, at i henhold til artikel 4, stk. 3, første afsnit, TEU respekterer Unionen og medlemsstaterne i medfør af princippet om loyalt samarbejde hinanden og bistår hinanden ved gennemførelsen af de opgaver, der følger af traktaterne.

149 Denne bestemmelse pålægger således ikke Rådet en forpligtelse til loyalt samarbejde i forholdet til en juridisk person som sagsøgeren.

150 Desuden har sagsøgeren ikke påberåbt sig andre EU-retlige bestemmelser, som pålægger en institution en forpligtelse til »loyalt samarbejde« i forholdet til de faglige organisationer.

151 Det må navnlig fastslås, at aftalen ikke fastsætter en forpligtelse for Rådet og de deltagende faglige organisationer til loyalt samarbejde.

152 Følgelig kan sagsøgeren ikke med føje påberåbe sig princippet om loyalt samarbejde, og dette led, for så vidt som det er støttet på en tilsidesættelse af dette princip, skal forkastes som irrelevant.

153 Hvad for det andet angår proportionalitetsprincippet bemærkes, at det fremgår af chartrets artikel 52, stk. 1, at »[e]nhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes ved dette charter, skal være fastlagt i lovgivningen og skal respektere disse rettigheders og friheders væsentligste indhold. Under iagttagelse af proportionalitetsprincippet kan der kun indføres begrænsninger, såfremt disse er nødvendige og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder«. I henhold til artikel 5, stk. 4, TEU går indholdet og formen af Unionens handling i medfør af proportionalitetsprincippet desuden ikke videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne.

154 I denne forbindelse bemærkes, at bilagets punkt 4 bestemmer, at såfremt fordelingen af tilrådighedsstillelser mellem de repræsentative faglige organisationer ændres, kan de ansatte, der stilles til rådighed, bevares i en overgangsperiode på 18 måneder.

155 Det fremgår således af denne bestemmelses ordlyd, at den udelukkende finder anvendelse på repræsentative faglige organisationer, en egenskab, som sagsøgeren ikke længere kunne påberåbe sig som følge af vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.

156 Rådet kunne følgelig ikke indrømme sagsøgeren den overgangsperiode på 18 måneder, der er fastsat i bilagets punkt 4, uden herved at tilsidesætte denne bestemmelse og dermed den retlige ramme, som det havde opstillet for sig selv, samt retssikkerhedsprincippet.

157 Under disse omstændigheder kan sagsøgeren ikke med føje gøre gældende, at Rådets afvisning af at indrømme sagsøgeren den overgangsperiode, der er fastsat i bilagets punkt 4, udgør en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

158 Derfor skal dette led og dermed det andet anbringende i sin helhed forkastes.

4. Det tredje anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til organisationsfrihed

159 Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter den organisationsfrihed, der er sikret ved chartrets artikel 12, stk. 1, og artikel 27 og 28 samt artikel 11 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950 (herefter »EMRK«). Sagsøgeren er nemlig af den opfattelse, at afgørelsen udgør en hindring for udøvelsen af medlemmernes organisationsfrihed, eftersom den har den umiddelbare virkning, at sagsøgerens formands midlertidige tjeneste i anden stilling og tilrådighedsstillelsen af en sekretariatsassistent bringes til ophør og blot efterlader sagsøgeren med en e-mailadresse som virkemiddel.

160 Sagsøgeren har ligeledes anført, at eftersom organisationens formand nu skal genindtræde i en fuldtidsstilling i GSR, vil denne ikke længere være lige så disponibel som før til at udføre sine fagforeningsopgaver i medlemmernes interesse, hvorfor sagsøgeren uundgåeligt vil opleve en faldende interesse hos sine nuværende og potentielle medlemmer og er dømt til en »langsom død«.

161 Rådet har bestridt sagsøgerens argumenter.

162 Det skal i denne henseende bemærkes, at selv om de grundlæggende rettigheder, som er fastsat i EMRK, udgør generelle principper i EU-retten, således som det bekræftes af artikel 6, stk. 3, TEU, og selv om chartrets artikel 52, stk. 3, bestemmer, at de af chartrets rettigheder, som svarer til dem, der er sikret ved EMRK, har samme betydning og omfang som i nævnte konvention, udgør EMRK ikke et retligt instrument, der er formelt integreret i Unionens retsorden, idet Unionen ikke har tiltrådt den (jf. dom af 22.10.2020, Silver Plastics og Johannes Reifenhäuser mod Kommissionen, C-702/19 P, EU:C:2020:857, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).

163 Det fremgår derimod af forklaringerne til chartret (EUT 2007, C 303, s. 17), at den ret, der er sikret ved chartrets artikel 12, stk. 1, svarer til den ret, der er sikret ved EMRK's artikel 11, og at den i overensstemmelse med chartrets artikel 52, stk. 3, har samme betydning og omfang som denne (dom af 19.10.2023, Aquino mod Parlamentet, C-534/22 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2023:802, præmis 30).

164 Det foreliggende anbringende skal derfor undersøges i lyset af chartrets artikel 12, stk. 1.

165 Det skal således bemærkes, at det fremgår af chartrets artikel 12, stk. 1, at »[e]nhver har ret til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed på alle niveauer, navnlig i forbindelse med politiske og faglige sammenslutninger og medborgersammenslutninger, hvilket indebærer, at enhver har ret til sammen med andre at oprette fagforeninger og at slutte sig hertil for at beskytte sine interesser«.

166 Chartrets artikel 27 og 28 bestemmer endvidere, at »[a]rbejdstagerne eller deres repræsentanter [...] på passende niveauer [skal] have sikkerhed for information og høring i god tid i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat i EU-retten og national lovgivning og praksis«, og at »[a]rbejdstagere og arbejdsgivere eller deres respektive organisationer [...] i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning og praksis [har] ret til at forhandle og indgå kollektive overenskomster på passende niveauer og i tilfælde af interessekonflikter ret til kollektive skridt, herunder strejke, for at forsvare deres interesser«.

167 Endelig bemærkes, at det fremgår af vedtægtens artikel 24b, at »[t]jenestemændene har foreningsfrihed; de kan især være medlemmer af fagforeninger eller faglige sammenslutninger af europæiske tjenestemænd«.

168 I denne forbindelse fremgår det af retspraksis, at det påhviler EU-institutionerne ikke at foretage handlinger, der kan hindre udøvelsen af den fagforeningsfrihed, der er anerkendt ved de bestemmelser, der er nævnt i præmis 165-167 ovenfor (jf. i denne retning dom af 18.1.1990, Maurissen og Union syndicale mod Revisionsretten, C-193/87 og C-194/87, EU:C:1990:18, præmis 12).

169 Den foreningsfrihed, der således er anerkendt for Unionens tjenestemænd og ansatte, indebærer adgang for de faglige organisationer til at foretage enhver lovlig handling til forsvar for deres medlemmers faglige interesser (jf. i denne retning dom af 18.1.1990, Maurissen og Union syndicale mod Revisionsretten, C-193/87 og C-194/87, EU:C:1990:18, præmis 13 og den deri nævnte retspraksis).

170 Heraf følger for det første, at Unionens institutioner skal acceptere, at de faglige organisationer udfører deres repræsentations- og samrådsopgaver i alle spørgsmål, der berører de ansatte, og for det andet, at de ikke må forfordele tjenestemænd eller øvrige ansatte på nogen måde som følge af deres fagforeningsvirksomhed (jf. i denne retning dom af 18.1.1990, Maurissen og Union syndicale mod Revisionsretten, C-193/87 og C-194/87, EU:C:1990:18, præmis 14 og 15).

171 I den foreliggende sag må det fastslås, at sagsøgeren i medfør af den anfægtede afgørelse som anerkendt faglig organisation fortsat nyder godt af de faciliteter, der er fastsat i aftalens artikel 13, med henblik på udøvelsen af sin fagforeningsvirksomhed, således at sagsøgeren, selv om denne ikke råder over de samme prærogativer eller de samme ressourcer som en repræsentativ faglig organisation, ikke desto mindre bevarer muligheden for at udføre sine repræsentations- og samrådsopgaver i alle spørgsmål, der berører de ansatte.

172 Endvidere er den anfægtede afgørelse på ingen måde til hinder for, at sagsøgeren genvinder sin status som repræsentativ faglig organisation, såfremt den på ny når den tærskel for repræsentativitet, der er fastsat i aftalen.

173 I øvrigt udgør den anfægtede afgørelse ikke nogen hindring for hverken retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger, for foreningsfriheden for sagsøgerens medlemmer med henblik på at forsvare deres interesser eller for deres ret til at blive informeret og til at blive hørt i god tid, navnlig inden for rammerne af det personaleudvalg, der specifikt er nedsat ved vedtægten.

174 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at personaleudvalget i henhold til vedtægtens artikel 9, stk. 3, varetager hele personalets interesser over for den institution, som det er ansat i, og sikrer en stadig kontakt mellem denne og dens personale, samtidig med at det bidrager til tjenestegrenenes tilfredsstillende funktion ved at give personalet mulighed for at fremsætte sine synspunkter (jf. i denne retning dom af 19.10.2023, Aquino mod Parlamentet, C-534/22 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2023:802, præmis 32).

175 Endelig er den anfægtede afgørelse på ingen måde til hinder for, at andre repræsentative faglige organisationer i Rådet forsvarer sagsøgerens medlemmers interesser i forbindelse med forhandling og indgåelse af aftaler som dem, der er reguleret i vedtægtens artikel 10c, eller for, at sagsøgerens medlemmer benytter sig af kollektive skridt, herunder strejke, for at forsvare deres interesser.

176 Under disse omstændigheder kan den anfægtede afgørelse, som ikke er truffet på grund af sagsøgerens fagforeningsvirksomhed, men som i medfør af aftalen er begrundet i fogedens konstateringer, hvorefter sagsøgeren ikke nåede den tærskel for repræsentativitet, der er fastsat i nævnte aftale, på hverken den første eller den anden referencedato, ikke anses for at have til formål at forfordele sagsøgeren eller hindre dens medlemmers udøvelse af organisationsfriheden samt de rettigheder, som disse medlemmer har i henhold til chartrets artikel 12, stk. 1, samt artikel 27 og 28.

177 Det skal i denne henseende fastslås, at sagsøgeren ikke har gjort gældende, endsige godtgjort, at de bestemmelser i aftalen, der regulerer tilrådighedsstillelsen af ressourcer og midler for de faglige organisationer med henblik på at lette deres fagforeningsvirksomhed, alt efter om der er tale om repræsentative faglige organisationer eller anerkendte faglige organisationer, udgør en begrænsning for udøvelsen af de rettigheder, der er sikret ved chartrets artikel 12, 27 og 28 samt ved vedtægtens artikel 24b.

178 Følgelig skal det tredje anbringende forkastes som ugrundet, ligesom annullationspåstanden skal forkastes i sin helhed.

B. Erstatningspåstanden

179 Sagsøgeren har gjort gældende, at den forhastede offentliggørelse af resultaterne af den første kontrolprocedure den 30. november 2022 uden samråd med sagsøgeren eller de to andre berørte deltagende faglige organisationer udgør en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik i forhold til sagsøgeren, som har påført sagsøgeren en ikkeøkonomisk skade som følge af skaden på organisationens omdømme. Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Rådet tilpligtes at betale en symbolsk erstatning på én EUR i denne forbindelse.

180 Rådet har bestridt sagsøgerens argumenter.

181 Det bemærkes i denne henseende, at det følger af fast retspraksis, at Unionens ansvar uden for kontraktforhold forudsætter, at en række betingelser er opfyldt, nemlig at der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som har til formål at tillægge borgerne rettigheder, at der foreligger et virkeligt tab, og at der er en årsagsforbindelse mellem tilsidesættelsen af den forpligtelse, der påhviler den, som har udstedt retsakten, og de skadelidtes tab (jf. dom af 27.4.2023, Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro m.fl. mod Kommissionen, C-549/21 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2023:340, præmis 113 og den deri nævnte retspraksis).

182 I den foreliggende sag har sagsøgeren til støtte for denne erstatningspåstand alene gjort den samme ulovlighedsindsigelse gældende som den, der blev anført til støtte for annullationspåstanden, navnlig det tredje klagepunkt i det andet anbringendes andet led om en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik som følge af offentliggørelsen den 30. november 2022 af resultaterne af den første kontrolprocedure.

183 Det følger imidlertid af præmis 146 ovenfor, at det tredje klagepunkt i det andet anbringendes andet led, der er påberåbt til støtte for annullationspåstanden, er blevet forkastet som ugrundet.

184 Følgelig er den første betingelse, der er nævnt i præmis 181 ovenfor, som kan medføre, at Unionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold, og som vedrører en tilsidesættelse af en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder, ikke opfyldt.

185 Erstatningspåstanden skal derfor forkastes, uden at det er nødvendigt at undersøge de øvrige betingelser for, at EU-institutionerne kan ifalde ansvar.

IV. Sagsomkostninger

186 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør denne i overensstemmelse med Rådets påstand herom tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Niende Udvidede Afdeling):

1) Rådet frifindes.

2) Section Conseil de la Fédération de la fonction publique européenne (FFPE section Conseil) betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

Papasavvas Truchot Kanninen

Sampol Pucurull Tóth

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. december 2024.

Underskrifter